

La Llegenda de Sant Jordi

Ambäukatunàbia Grup d'Animació

Música i lletra:
Ambäukatunàbia 2012

♩=120

Cm Abdim

Nens pa - reu bé les o - re - lles, u - na his - tò - ria us con - ta - rem, la lle -

5 Eb F G ,

gen - da de Sant Jor - di va pa - ssar fa molt de temps. A les con -

9 Cm G Cm

tra - des de Mont-blanc un drac fe - rot - ge va ar - ri - bar, que tre -

13 Eb Dm7 G7 ,

ia foc pels quei - xals i es men - ja - va el bes - tiar Les va

17 Bb Cm Ab G7

crus pir tots els bens i les va ques i els ca brits, la bèstia es ta va a fa ma - da i tot el po ble es po ru guit

22 Cm Ab Fm G G7

Drac fuig d'a - qui si no vols ser el nos - tre a - mic. No ens fas

30 Eb Fm F#dim G

por, som va - lents i amb Sant Jor - di gua - nya - rem!

Ningú volia servir d'àpat, del monstre d'alè pudent,
tenia més d'una càries, no es rentava mai les dents.
Cada matí a la plaça, es reunia el veïnat,
i amb un sorteig decidien, a qui es menjaria al drac.

Però un dia la sort del poble es va girar contra el rei,
i li tocà a la princesa, oferir la seva pell.

DRAC DRAC DRAC...

Anà a la cova del drac, l'endemà de bon matí,
perquè esmorzès la gran fera ella havia de morir.
Quan ja estava al punt de sal i la taula ben parada
va aparèixer a l'horitzó una armadura que brillava.

Va entrar tot un cavaller, a les mans una gran llança
i cridà amb veu de tro: -Deixa anar a la noble dama!

DRAC DRAC DRAC...

Abans que clavés les urpes i s'empassés la princesa
Sant Jordi ferí el drac que intentà fugir de pressa.
Però estava malferit i les ales no volaven
i els dos dalt del cavall de seguida l'atraparen.

El portaren fins al poble per jutjar-lo a la plaça
però abans de decidir li donaren la paraula.

"Sóc el drac, escolteu!

Perdoneu, em sap greu...

Jo no ho volia fer, m'hi va obligar el vostre rei
que volia que us mengés per tenir tot l'or per ell!"

REI REI REI, FUIG D'AQUÍ
AL TEU POBLE HAS TRAÏT
NO ENS FAS POR, SOM VALENTS
I TOTS UNITS GUANYAREM!

REI REI REI...